

Βρισκόμαστε σε μία κρίσιμη χρονική στιγμή του φοιτητικού κινήματος, στη προσπάθειά του να διασώσει το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο από την νεοφιλελεύθερη επίθεση του υπουργείου και της κυβέρνησης. Ύστερα από έξι εβδομάδες δυναμικών κινητοποιήσεων των φοιτητών συλλόγων, που έφτασαν να μετρούν 300 καταλήψεις πανελλαδικά, φαίνεται πως τα “κινηματικά καύσιμα” των φοιτητών λιγοστεύουν. Από τη αρχή των κινητοποιήσεων είχαμε τονίσει πως αυτός ο αγώνας δεν μπορεί να είναι παρά ένας “μαραθώνιος”. Απέναντι μας, έχουμε την πιο σκληρή, αντιλαϊκή και σιδηρόφρακτη κυβέρνηση μεταπολιτευτικά. Αυτή η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δείχνει να είναι σε εντεταλμένη υπηρεσία να κατεδαφίσει δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών, αγνοώντας για την λαϊκή βούληση. Από τη μεριά μας είχαμε τονίσει σε όλες μας τις αποφάσεις, ότι από αυτή την κυβέρνηση δεν μπορούμε να απαιτήσουμε τίποτε άλλο από την ανατροπή της ίδιας και της πολιτικής της.

Το νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση έρχεται σαν φυσική συνέχεια της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, της ΤΡΟΙΚΑ και του κεφαλαίου που μας έχει επιβληθεί τα τελευταία δύο χρόνια. Στοχεύει αφενός, στη δημιουργία ενός εργαζόμενου που θα ανταποκρίνεται στις νέες εργασιακές σχέσεις που έχουν διαμορφωθεί μετά την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, τις μειώσεις μισθών, την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και την απελευθέρωση των απολύσεων και αφετέρου στην διεύρυνση των πεδίων κερδοφορίας του κεφαλαίου. Όμως για να πετύχει τα παραπάνω, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να καταργήσει όλους τους θεσμούς δημοκρατίας εντός του πανεπιστημίου ώστε να μην μπορούν οι φοιτητές και συνολικά η πανεπιστημιακή κοινότητα να συζητά και να αποφασίζει δημοκρατικά και τελικά να διεκδικεί συλλογικά.

• **Ευέλικτα πτυχία πολλών ταχυτήτων**

Πολύ σοβαρές και βαθιές είναι οι ανατροπές στη δομή και την ποιότητα των σπουδών. Καταργείται το ενιαίο πτυχίο ανά τμήμα και δημιουργούνται 3 κύκλοι σπουδών (συνθήκη Μπολόνια). Ο πρώτος, 3ετής κύκλος, θα οδηγεί στο λεγόμενο bachelor και ο δεύτερος, μονοετής ή διετής, στο λεγόμενο master. Κατόπιν θα ακολουθεί το διδακτορικό. Παράλληλα θα υπάρχουν και διάφορα άλλα ταχύρρυθμα προγράμματα σπουδών (κατάρτισης, δια βίου μάθησης κλπ) τα οποία θα διαρκούν ένα- δυο χρόνια και θα οδηγούν σε **πιστοποιητικά παρακολούθησης** και όχι σε «πτυχία». Το αποτέλεσμα θα είναι **σπουδές και πτυχία πολλών ταχυτήτων**. Μια μερίδα φοιτητών θα λαμβάνει υποβαθμισμένης ποιότητας ταχύρρυθμη κατάρτιση με στόχο την κάλυψη των αναγκών των επιχειρήσεων σε εργατικό δυναμικό με περιορισμένες γνώσεις. Μια άλλη μερίδα (κατόπιν εξετάσεων και φυσικά με το αζημίωτο) θα συνεχίζει στον επόμενο κύκλο σπουδών που θα καλύπτει τις ανάγκες των επιχειρήσεων σε στελεχιακό δυναμικό. Πρόκειται για μια διαδικασία που (πέρα από το ότι υποβαθμίζει την ποιότητα των σπουδών και τις γνώσεις των αυριανών επιστημόνων) έρχεται να συμπληρώσει την **ελαστικοποίηση** των εργασιακών σχέσεων και την κατάργηση κάθε έννοιας συλλογικής διεκδίκησης εργασιακών δικαιωμάτων.

• **Κατάργηση του ασύλου**

Ο νόμος του ΠΑΣΟΚ για την παιδεία καταργεί ρητά το πανεπιστημιακό άσυλο και εξισώνει τους χώρους των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με οποιοδήποτε άλλο δημόσιο χώρο. Έτσι, το πανεπιστήμιο απαξιώνεται ως χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών και κυρίως διεκδικήσεων και κοινωνικών αγώνων. Ειδικά στη συγκεκριμένη κοινωνική – οικονομική συγκυρία και από το κίνημα των πλατειών, η διάταξη αυτή επιβεβαιώνει το φόβο της κυβέρνησης απέναντι στις πρακτικές και τις δομές αλληλεγγύης και την αντίστασης της κοινωνίας οι οποίες ιστορικά εκφράζονταν και μέσα στα πανεπιστήμια.

• Νέος πιο αυταρχικός τρόπος διοίκησης

Ο νέος τρόπος διοίκησης καταργεί κάθε δυνατότητα συμμετοχής των φοιτητών και των εργαζομένων στη λήψη των αποφάσεων (όσο περιορισμένη και προβληματική και αν ήταν αυτή μέχρι σήμερα). Το κύριο διοικητικό όργανό θα είναι το 15μελές Συμβούλιο Διοίκησης, στο οποίο θα συμμετέχουν έξι εξω-πανεπιστημιακοί παράγοντες (βασικά μεγαλοστελέχη επιχειρήσεων και δη εκπρόσωποι του εκάστοτε χορηγού), 8 καθηγητές και ένας φοιτητής με συμβουλευτική (!) ψήφο, που θα εκλέγεται μάλιστα από ενιαίο ψηφοδέλτιο. Το Συμβούλιο θα παίρνει όλες τις σοβαρές αποφάσεις και ουσιαστικά θα διοικεί κάθε ίδρυμα. Η Σύγκλητος θα έχει μόνον «ακαδημαϊκές» αρμοδιότητες. Ο Πρύτανης, που θα έχει αυξημένες εξουσίες όπως και κάθε άλλος «διευθύνοντας σύμβουλος» κάποιας ιδιωτικής επιχείρησης, θα εκλέγεται μόνον από τους καθηγητές μέσα από 2 ή 3 υποψηφίους που θα προεπιλέγονται (!) από το Συμβούλιο. Πρόκειται ένα μοντέλο διοίκησης ουσιαστικά ίδιο με αυτό μιας ιδιωτικής επιχείρησης με τον manager – διευθύνοντα σύμβουλο και το Διοικητικό Συμβούλιο, στο οποίο οι εργαζόμενοι δεν έχουν κανέναν ουσιαστικό λόγο.

Τι πέτυχε και τι δεν πέτυχε ως τώρα το φοιτητικό κίνημα

Το φοιτητικό κίνημα ως τώρα πέτυχε ήδη μία πρώτη υλική νίκη στο εσωτερικό του πανεπιστημίου, καθώς το ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ιδρυμάτων πανελλαδικά δεν υπέγραψαν τις διαπιστωτικές πράξεις που ζήτησε το υπουργείο είναι το πρώτο βήμα για το μπλοκάρισμα της εφαρμογής του νόμου και δεν μπορούμε να το δούμε ξέχωρα από τις πιέσεις του φοιτητικού κινήματος. Αντίθετα το φοιτητικό κίνημα δεν κατάφερε να συνδεθεί πραγματικά με τα υπόλοιπα αγωνιζόμενα κοινωνικά τμήματα και να συγκροτήσει έναν κοινωνικό πόλο συνολικοπολιτικής αντιπαράθεσης με την κυβερνητική πολιτική που θα αντικρούει τα ψεύτικα επιχειρήματα της κυβέρνησης περί συντεχνιών και θα μετατρέπει την οργή και την αγανάκτηση του κόσμου κάτι πραγματικά πολιτικά επικίνδυνο. Επίσης δεν κατάφερε να σπάσει σε όλο το φοιτητικό σώμα τον φόβο που δημιουργούσαν οι εκβιασμοί του υπουργείου για χαμένα εξάμηνα και εξετασικές, κάτι το οποίο φαίνεται να είναι το βασικό ανάχωμα τώρα για την συνέχιση των κινητοποιήσεων.

48ωρη ΑΠΕΡΓΙΑ 19,20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Για μία ακόμα φορά έχουμε γίνει θεατές σε ένα πολυπαιγμένο έργο, αυτό του εκβιασμού της τρόικας για την εκταμίευση της 6ης δόσης στα πλαίσια της οποίας η Κυβέρνηση έρχεται και λέει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να γίνει αυτό είναι η ψήφιση του πολυνομοσχεδίου (νέο μισθολόγιο και εφεδρεία στο δημόσιο, περικοπές συντάξεων, μείωση αφορολόγητου, πετσόκομμα φοροαπαλλαγών και κατάργηση κλαδικών συμβάσεων στον ιδιωτικό τομέα) το οποίο πρέπει να έχει ψηφιστεί πριν τη σύνοδο κορυφής στις 23 Οκτώβρη.

Οφείλουμε να αντιληφθούμε ότι πλέον έχουμε μπει στην τελική ευθεία προς την “ελεγχόμενη χρεωκοπία” και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μαζί με την τρόικα και τους πολιτικούς της συμμάχους (ΝΔ, ΛΑΟΣ, ΔΗΣΥ) προσπαθούν μανιωδώς να διασώσουν όσο μεγαλύτερο κομμάτι γίνεται των κερδών του κεφαλαίου και των κεφαλαίων των δανειστών της ελληνικής οικονομίας. Μετά από τα μνημόνια και το μεσοπρόθεσμο πλέον έχουμε μπει σε μία φάση όχι απλά περικοπών αλλά λεηλασίας εισοδημάτων, δικαιωμάτων, ατομικής και δημόσιας περιουσίας (βλέπε χαράτσια, περικοπές μισθών έως και 50%, fast track αποκρατικοποιήσεις κ.α.). Και ακολουθεί το λεγόμενο “κούρεμα του χρέους” το οποίο δεν είναι τίποτα άλλο από ένα “δωράκι” της τρόικας με σκοπό να μειωθεί το δημόσιο χρέος σε ένα ποσοστό πχ 80% του ΑΕΠ ώστε αυτό να θεωρείται βιώσιμο και να περάσουμε μετά σε μία νέα μακρά περίοδο λιτότητας (προφανώς για να εξυπηρετηθεί το ελληνικό δημόσιο χρέος).

Η 48ωρη Γενική Απεργία στις 19-20 Οκτώβρη θεωρούμε πως είναι η μητέρα των μαχών για όλη την κοινωνία. Θα μπορέσει μετά από πολλούς μήνες να εκφραστεί στο δρόμο η συσσωρευμένη οργή των

εργαζομένων και της νεολαίας. Στόχος μας είναι να μετατραπεί σε μία πολιτική απεργία που θα πάρει χαρακτηριστικά γενικευμένου ξεσηκωμού και θα μπορέσει να διώξει αυτήν τη βάρβαρη κυβέρνηση και την πολιτική της. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Όλοι και όλες αντιλαμβάνονται ότι κάθε ευκαιρία που δίνεται στην κυβέρνηση είναι το ok για ένα νέο πλιάτσικο σε ότι μας έχει απομείνει. Αντιλαμβανόμαστε τους εαυτούς μας στη σχολή όχι απλά ως φοιτητές και φοιτήτριες αλλά ως μία συλλογικότητα, με την ταυτότητα του συλλογικά πληττόμενου και ως τέτοια συλλογικότητα πιστεύουμε ότι πρέπει να είμαστε ζωτικό κομμάτι της Γενικής Απεργίας μαζί με όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Στον πόλεμο που μας έχουν κηρύξει υψώνουμε το τείχος των συλλογικών, ανυποχώρητων αγώνων! Στις 19 και 20 Οκτώβρη πρέπει να δώσουμε ως φοιτητικό κίνημα ένα στιγμιότυπο της δυναμικής των 300 καταλήψεων που είχαμε τον τελευταίο μήνα και μαζί με τους μαθητές που μπαίνουν στον χορό των κινητοποιήσεων να δείξουμε πως το πανεκπαιδευτικό μέτωπο μαζί με το εργατικό κίνημα συνολικά αγωνίζεται όχι μόνο για την διάσωση του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου και σχολείου αλλά για την διάσωση όλης της κοινωνίας που βάλλεται από την κυβερνητική πολιτική. Να είμαστε όλοι και όλες μαχητικά στη Γενική Απεργία, να διώξουμε αυτήν την Κυβέρνηση και κάθε επίδοξο διαχειριστή της ίδιας πολιτικής, να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο μέλλον, να αγωνιστούμε για τις ζωές μας!

Αγωνιζόμαστε για:

- Να διώξουμε την τρόικα και να ανατρέψουμε την κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου αλλά και το δικομματικό πολιτικό κατεστημένο. Να ακυρωθούν όλοι οι αντεργατικοί νόμοι ΠΑΣΟΚ – ΝΔ και το Νομοσχέδιο Διαμαντοπούλου.
- Να ανοίξουμε το δρόμο για μια άλλη πορεία της χώρας μας και για θετική για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα διέξοδο από την κρίση με διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, σύγκρουση με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της ευρωζώνης, ανάπτυξη και παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, εθνικοποίηση – κοινωνικοποίηση των στρατηγικών κλάδων και επιχειρήσεων και ριζική αναδιανομή εισοδημάτων και δικαιωμάτων σε βάρος του κεφαλαίου. Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία για όλους και όλες.

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ, μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, άνεργοι, συνταξιούχοι, νέοι, μικρομεσαίοι επαγγελματίες και αγρότες στους δρόμους των αγώνων. Μπορούμε και πρέπει να τους ανατρέψουμε.

Αποφασίζουμε

- ▲ Κατάληψη της σχολής τις ημέρες της πανεργατικής απεργίας 19 και 20 Οκτωβρίου. Συμμετοχή του Συλλόγου στις συγκεντρώσεις σε Μουσείο και Πλατεία Συντάγματος
- ▲ Νέα Γενική Συνέλευση στις 9/11.
- ▲ Αναπλήρωση όλων των εξετάσεων που είχαν προγραμματιστεί σε μέρες γενικής απεργίας ή απεργίας των ΜΜΜ.

